

Drahé sestry, drahí bratia,

zatiaľ čo noc bola v Kyjeve relatívne pokojná, tak prakticky už od samého ráno húkajú sirény a počuť výbuchy. Niekedy bližšie, inokedy ďalej od nás. Napriek tomu, že sme si na túto situáciu do istej miery zvykli, takéto zvuky nie sú príjemné, najmä ak všetci vidíme, čo robí ruské vojsko v mnohých mestách na Ukrajine. Zatiaľ čo my ešte môžeme v istom zmysle normálne fungovať v tejto nenormálnej realite, tak veľa ľudí v tejto chvíli sedí v krytoch a pivniciach, začínajú im dochádzať potraviny, ochladzuje sa. Od priateľov som počul, že im telefonovali ľudia, ktorí sa chceli rozlúčiť, povedať niečo dôležité, pre každý prípad, keby ...

Situácia sa stáva nebezpečnou aj vo Fastive. Bratia boli varovaní, že tadiaľto môžu ísť do Kyjeva ruské jednotky, pretože na niektorých iných úsekoch boli úspešne zastavené a zničené. Kiež k tomu nedôjde! Pátrovi Mišovi sa našťastie podarilo zorganizovať niekoľko transportov a evakuovať takmer 200 osôb. Možno dokonca ešte viac. Časť z nich je už v bezpečí v Poľsku. Vo Fastive však stále zostalo veľa ľudí, nehovoriac o našich dominikánskych otcoch a sestrách dominikánkach. Sme tam potrební, najmä teraz, takže si ani nevieme predstaviť, že by sme sa mohli len tak jednoducho zbalit' a odísť.

Okrem strechy nad hlavou sa snažíme v Kyjeve a vo Fastive zohnať jedlo a podeliť sa oň s núdznymi. Ďakujeme za peniaze, ktoré nám dávate. Máme za čo nakupovať. Pred chvíľou som sa vrátil z pekárne spolu s jedným z našich chlapcov, ktorí sa uchýlili do kláštora. Opäť sa nám podarilo kúpiť 250 bochníkov čerstvého chleba. Jazdiť s takýmto tovarom to je skutočná radosť. Počas vojny chlieb, taký jednoduchý, obyčajný, bez žiadnych prísad, vonia nádherne! Trochu z neho zostane u nás, ale väčšinu dobrovoľníci rozďajú núdzným obyvateľom Kyjeva. Aj Dom sv. Martina každý deň upečie niekoľko stoviek bochníkov. Potreby sú obrovské. Mnohým ľuďom v obciach pri Fastive dochádzajú potraviny. V ťažkej situácii sa nachádza psychiatrická liečebňa v Hlyvashi. Je to obec smerom na Kyjev. Majú tam takmer 300 pacientov. Žiaľ, nie je ľahké sa tam teraz dostať, ale chlapci z Fastiva budú hľadať možnosti, ako zabezpečiť, aby nezostali bez jedla. O to viac, že do Fastiva prišlo niekoľko transportov s potravinami, takže sa máme s čím podeliť. Miša rozprával, že hľadá spôsob, ako z istej dediny priviesť matku s deťmi. Nezvládla stres z bombardovania, je bezmocná, nevie, kam má ísť a čo robiť. Nutne sa k nej treba dostať.

Nášmu Nikitovi a jeho rodičom sa dnes ráno podarilo opustiť Charkov. Neviem, kam sa nakoniec dostali, pretože v aute mali málo paliva. Dúfam, že našli nejakú činnú čerpaciu stanicu. Je dôležité, že opustili Charkov, ktorý bol úplne zničený. Určite si poradia, ako ďalej.

Náš dom v Chmelnyckom sa stal útočiskom pre skupinu ľudí spriaznených s dominikánmi. Je dobré, že ich máme kde prijať a bratia Jakub a Vladimír ich určite veľmi srdečne pohostia.

Včera oslávil narodeniny otec Tomáš Samulník a jeden z diecéznych kňazov, ktorý momentálne býva v našom kyjevskom kláštore. Večer sa nám podarilo, že sme si celá komunita posedeli a hoci len trochu pooslavovali. Tomáš žartoval, že svoje 41. narodeniny oslavuje mimoriadne hlučne. Našťastie za oknami bolo ticho.

Dnešný list bude trochu kratší, pretože musím ísť autom odnieť nejaké veci do dobrovoľníckeho centra. Drahí, keďže sa zdá, že situácia u nás bude o niečo zložitejšia, rozhodol som sa, že vám budem písať zriedkavejšie. Raz za dva-tri dni. Treba urobiť veľa vecí

a len ťažko to všetko stíhame. Buďte pokojní, moje mlčanie hneď neznamená, že sa stalo niečo zlé. Musíme len jednoducho rozumne využiť čas a energiu, aby sme slúžili tam, kde nás potrebujú.

Dnes je piatok pôstneho obdobia. Mnohí z nás sa zúčastnili alebo zúčastnia pobožnosti krížovej cesty. Prosím o modlitby za tých, ktorí sa teraz na Ukrajine dotýkajú kríža. Reálne. Za tých, ktorí ako Mária oplakávajú svoje deti, rodičov, bratov, priateľov. Veľmi často môžeme pre nich urobiť len málo, prežívame prázdnotu a bezmocnosť, ale vždy môžeme v modlitbe stáť spolu s nimi pod krížom a hľadiť na Toho, ktorý za nás dal svoj život. Na budúcu nedeľu sa na Ukrajine začína Rok Svätého kríža. Keď sa rímskokatolícki biskupi rozhodli, že práve v tomto období budeme rozjímať o tajomstve kríža, nikto netušil, že to bude čas vojny. Aké prorocké rozhodnutie to bolo!

„Bud' pozdravený, Kristov kríž. Na večné veky bud' pozdravený. Z teba plynie sila a odvaha. V tebe je naše víťazstvo.“

S pozdravmi a prosbou o modlitbu

Jarosław Krawiec OP, Kyjev, 4. marca 2022, 16:30 hod.